

Про катастрофу в ЧАЕС говорено і писано вже чимало. І все-таки дозволимо собі ще раз повернутися до цієї болючої теми. Адже медичні наслідки аварії ще довго даватимуться взнаки, а медичні прогнози вчених і практиків, напевне, завжди хвилюватимуть нас.

Пропонуємо бесіду з лікарем Київського міського онкологічного центру Миколою Віталійовичем КРУШИНСЬКИМ.

“ЧОРНА СКРИНЬКА” ЧОРНОБИЛЯ

ФЕНОМЕН, ЯКИЙ ЩЕ ЧЕКАЄ ПОЯСНЕННЯ

- Відділення відкритих ізотопів, у якому я працюю, започатковане 1991 року. При його проектуванні і оснащенні були враховані найновіші світові досягнення у цій галузі. Маються на увазі не лише медичний аспект, а й найновіші розробки в галузі ядерної медицини. А також досвід, набутий на той час у справі ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. Тому що використання радіоактивних препаратів повинно йти під суворою контролем і захистом як персоналу, так і самого хворого та членів його сім'ї. Відкривши це відділення, ми навіть зробили крок вперед у світовій медицині, оскільки в провідних онкологічних закладах США, Канади, країн Європи таких відділень взагалі немає. Є просто окремі палати, де лікують з використанням радіоактивних препаратів. У нас же збудовано ціле відділення з окремими блокованими палатами, з телекамерами, з спеціальною системою каналізації для знешкодження радіоактивних відходів. Слід зауважити, що використання радіоактивного фосфору і йоду, особливо при лікуванні останніх стадій хвороби, є єдино можливим.

До епохи використання радіоактивного фосфору від таких пацієнтів взагалі відкараскувались. Щоб не вішати на лікувальну установу зайві випадки летальності, їх відсилали помирати додому, призначаючи наркотичні знеболюючі препарати, і всі довго й нудно чекали, поки така людина помре. Зараз у нас є хворі, які мають метастази у кістки і чотири-п'ять років живуть без використання наркотичних препаратів, ве-

дуть активний спосіб життя. Це при тому, що центр наш існує всього п'ять років.

Особливо хочу зупинитися на проблемі використання радіоактивних ізотопів у лікуванні хворих на рак щитовидної залози. Ці люди захворіли внаслідок Чорнобильської катастрофи. Це вже доведено. Радіоактивний йод при лікуванні раку щитовидної залози дає ефект, при якому хворі живуть декілька десятків років. Це підтверджується не лише дослідженням нашого центру, а й багаторічною практикою Київського НДІ онкології і радіології.

- Скажіть, будь ласка, за вашими спостереженнями вже можна зробити якісь конкретні висновки, що саме такі вікові групи і саме з таких зон проживання найчастіше хворіють на рак щитовидки?

- Серед наших пацієнтів переважають мешканці Житомирської, Київської, Чернігівської областей, як правило, з сільської місцевості, як правило, народжені у 1982, 1983, 1984 роках. Це діти, у яких іще не був остаточно сформований імунітет і які найбільше постраждали у результаті вибуху, що стався на ЧАЕС.

- А діти, які народилися після аварії і в рік аварії, як вони?

- У мене не було ще жодного пацієнта, який народився 1986 року або пізніше, що захворів би на рак щитовидки. Як пояснити цей феномен, я не знаю. Але наймолодші діти, які у нас лікуються, народилися 1985 року.

- А серед дорослого населення?

- Останніми роками, починаючи з 1992-го, кількість

Л Ю Д И Н А

ЕКОЛОГІЯ

ЗДОРОВ'Я

ЧОРНОБИЛЬ

хворих на рак щитовидної залози по Києву зростає більше ніж у десять разів. Це дані не лише нашого лікувального закладу. Якщо раніше таких хворих було 10 чоловік на рік, то зараз маємо до десяти на місяць.

- На одному із симпозіумів, які систематично проводить японський благодійний фонд "Сасакава" і у якому мені, як тодішньому працівнику прес-центру МОЗ України, довелося брати участь, була оприлюднена інформація, згідно з якою найчастіше хворіють на рак ті люди, які отримали малі і середні дози опромінення. Чи підтверджується це вашою статистикою?

- Серед хворих, які у нас лікуються, дійсно безпосередніх учасників ліквідації аварійної ситуації майже немає. Але є люди, які тривалий час жили на забрудненій території.

- А Київ ви відносите до такої забрудненої території?

- З моєї точки зору, на кількість захворювань на рак щитовидки серед дітей Києва значною мірою впливає наявність тут переселенців, які вже стали киянами. Це моя особиста точка зору, яка ґрунтується на досвіді роботи з цими хворими. А для того, щоб робити більш широкі узагальнення, у мене немає достатньої інформації.

Антон ЩЕГЕЛЬСЬКИЙ.
Спеціально для "Вісника
Чорнобиля".